

Sygn. akt IV U 895/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasinski
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2017r. w S.

odwołania W. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 29 września 2016 r. (Nr (...))

w sprawie W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala W. W. prawo do emerytury od dnia (...)

Sygn. akt IV U 895/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 września 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8 poz. 43 ze zm.), odmówił W. W. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1 stycznia 1999r. co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach oraz nie osiągnął wieku emerytalnego 60 lat.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony W. W., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawca pracował w Zakładzie Produkcji (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. w okresie od 23 kwietnia 1979r. do 31 października 2011r., gdzie zgodnie z umową o pracę został zatrudniony najpierw jako robotnik transportowy – kierowca wózka, a następnie jako kierowca wózka. Przez cały czas wykonywał on obowiązki operatora spalinowego, podnośnikowego wózka widłowego o ładowności powyżej 2,5 tony. Podkreślono, że praca wnioskodawcy w w/w okresie była pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. (odwołanie k. 1-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie, k. 6-7 a.s.).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. W. w dniu (...) ukończył 60 lat. Uprzednio w dniu 23 września 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999r. okresy składkowe i nieskładkowe uzupełnione pracą w gospodarstwie rolnym w łącznym wymiarze 25 lat, w tym 23 lata, 7 miesięcy i 15 dni okresów składkowych, 2 miesiące i 4 dni okresów nieskładkowych oraz uzupełniająco 2 lata, 1 miesiąc i 25 dni okresów pracy w gospodarstwie rolnym. Do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono żadnego okresu zatrudnienia wnioskodawcy, bowiem wnioskodawca nie przedłożył stosownych świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zaskarżoną decyzją z dnia 29 września 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, gdyż na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a także na datę wydania decyzji nie osiągnął wieku emerytalnego 60 lat (decyzja z 29.09.2016r., k. 9 akt emerytalnych).

Ubezpieczony W. W. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w S. w okresie od 23 kwietnia 1979r. do 31 października 2011r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku robotnika transportowego - kierowcy wózka, a następnie kierowcy wózka. Przez cały okres zatrudnienia ubezpieczony obsługiwał wózek widłowy na wydziale tłoczni, wykonując transport podzespołów i detali pomiędzy stanowiskami pracy, na których pracowali tłoczarze obsługujący prasy. Innych prac wówczas nie wykonywał. W trakcie zatrudnienia korzystał z urlopu bezpłatnego w następujących okresach: 13-25.05.1985r.; 12.05.1990r.; 18-21.07.1990r.; 8.09.1990r.; 14.09.1990r.; 2-3.09.1991r.; 11.10.1991r.; 29.10.1991r.

W. W. nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego oraz aktach osobowych ubezpieczonego, a także na podstawie zeznań świadków T. S., R. S. i A. M. oraz zeznań ubezpieczonego W. W., które są spójne i w całości wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. W. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 poz. 887 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r., osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia okresami

pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Poza sporem pozostawało, że wnioskodawca osiągnął wymagany ustawą wiek w dniu 12 października 2016r., spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, wykazując 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych uzupełnionych okresem pracy w gospodarstwie rolnym, jak również nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił, że ubezpieczony w okresie od 23 kwietnia 1979r. do 31 października 2011r. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w S., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy wózka widłowego na wydziale tłoczni, wykonując transport między stanowiskami pracy, na których pracowali tłoczarze obsługujący prasy. Potwierdziły to zeznania świadków i wnioskodawcy, które są wiarygodne, spójne i korespondują z dokumentami znajdującymi się w aktach osobowych. Innych prac wówczas nie wykonywał. Wskazany okres zatrudnienia ubezpieczonego od 23 kwietnia 1979r. do 31 grudnia 1998r., z wyłączeniem okresów urlopów bezpłatnych, podlegał zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach, a praca wówczas przez niego wykonywana odpowiada rodzajowo pracom określonym w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w którym w wykazie A Dziale III pod poz. 67 ujęto transport wewnętrzny między stanowiskami pracy w wydziałach, w których wykonywane prace wymienione są w wykazie. Tym samym ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Sąd miał przy tym na uwadze, że okresy wykonywania pracy po dniu 31 grudnia 1998r. nie są brane pod uwagę przy ustalaniu prawa do świadczenia emerytalnego w myśl art. 184 w/w ustawy, ponieważ staż pracy uprawniający do w/w świadczenia liczony jest na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. 1 stycznia 1999r.

Całokształt okoliczności niniejszej sprawy pozwolił zatem uznać, że W. W. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do świadczenia emerytalnego określone w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia(...)tj. od dnia osiągnięcia wymaganego przepisami wieku emerytalnego 60 lat.